-רבי ^{1} אליעזר סבר יש אם למסורת

Rabi Eliezer maintains, Yesh Aim L'masores

Overview²

תוספות continues to explain (according to פרש"י) the view of תוספות. Our תוספות takes issue with פרש"י and offers a different גירסא and interpretation.

ומדלא כתב בביגדו ביו"ד משמע היינו לשון בגידה³ דאי לשון בגד הוה ליה למיכתב ביו"ד -ר"א maintains יש אם למסורת, and since it is not written 'בביגדו' (with a יו"ד, which would make the reading and writing to mean 'his garment)', this indicates that it is an expression of betrayal, for if it were an expression of a garment, it should have been written with a 7"יו".

תוספות responds to an anticipated difficulty:

ואף על גב דכתיב (בראשית לט⁴) ותתפשהו בבגדו בלא יו"ד היינו משום דליכא למיטעי 4 -And even though it is written, 'and she grabbed him בבגדו (by his garment)' without a 7"ז, that does not present a difficulty; there it is written without a 7"ז, because we cannot err to think it means anything besides a garment. This concludes תוספות interpretation of "פרש".

מוספות asks on פרש"י:

וקשה היכי דייק שהמסורת לשון בגידה מדלא כתיב בביגדו ביו"ד -And there is a difficulty; how does ר"א infer that the מסורת is an expression of betrayal, since was not written יו"ד with a בביגדו - יו"ד -

דאדרבה נידוק שהוא לשון פריסת טלית מדלא כתב בבוגדו בוי"ו⁷

¹ The מהרש"ל comments that this תוספות is a continuation of the previous תוס' ד"ה כיון (not a separate 'תוס').

² See 'Overview' to the previous תוס' ד"ה כיון.

 $^{^3}$ יש אם למסורת means we understand the פסוק the way it is written (spelled), not the way it sounds (read). The word without a יו"ד spells בבגדו (betrayal – קמוצה), for if you wish to spell 'his garment', it should be spelled which places a ביגדו under the בי"ת (since it is followed by a 7"ו"ד).

 $^{^4}$ וישב פסוק יב reads; 'וַתְּתַפְּשֵּׁהוּ בָּבָגִדוֹ לֵאמֹר (יִבּרָדוֹ בַּאמֹר).

⁵ How can we say that the מסורת of 'his garment' requires a זי", for her we see that בבגדו without a יו"ד means his garment?!

⁶ See a similar (question and) answer in the previous תוס' ד"ה כיון [TIE footnote # 15]. There is no other interpretation of ותתפשהו except for 'his garment' therefore it was not necessary to be that precise, however here since it can mean either garment or betrayal, if it meant garment, it should be spelled בביגדו to avoid any misconception.

⁷ The spelling of בבגדו is ambiguous it can mean garment (הב' קמוצה) and it can mean betrayal (הב' קמוצה). However just as you can argue if the חורה means garment it should be spelled בביגדו (with a "יו"), we can argue the reverse; if the הורה meant betrayal it should be spelled בבוגדו (which is the present tense of betrayal) in order to avoid any misconception.

On the contrary, let us infer that it is an expression of 'spreading out the cloak', since the פסוק did not write ברגדו with a 'ויי'!

תוספות asks an additional question:

רי"ו בתוך אותיות הפעולה אוי"ו בתוך אותיות למיכתב לא יו"ד ולא וי"ו בתוך אותיות הפעולה אוו"ד אין רגילות למיכתב לא יו"ד, nor a יו"ד, nor a יו"ד within the letters of the root. פרש"י.

תוספות offers a (second) explanation according to this גירסא:

רנראה לפרש¹⁰ שהמקרא ודאי משמע לשון פריסת טלית כמו ותתפשהו בבגדו - And it appears that the explanation is that the reading (יש אם למקרא) certainly indicates an expression of פריסת טלית, similar to ותתפשהו בבגדו, where it definitely means a garment, so here too the reading indicates a garment -

דאי לשון בגידה היה ראוי לקרות בבגדו -

For if it is an expression of betrayal it should have been read הבידו בבגדו (הב' קמוצה) - אבל המסורת הוא לשון בגידה דאי לשון פריסת טלית היה לו לכתוב בבגדו עליה ולא בבגדו בה However the מסורת (the spelling) is an expression of betrayal, for if it is an expression of 'spreading the 'טלית', it should be written בבגדו עליה (when he spread his garment over her), but not בבגדו בה (when he spread his garment in her). The phrase בבגדו בה lends itself more to the interpretation 'when his betrayal was in her [life]'. 11

תוספות is still not satisfied:

רבי האליעזר שהיה רבו המיהו קשה לרבינו תם דאין דרך הגמרא להקדים דברי רבי עקיבא לדברי רבי אליעזר שהיה רבו ומיהו קשה לרבינו תם דאין דרך הגמרא להקדים דברי היית, for it is not the manner of the גמרא to mention first the words of ר''ע before the words of ר''ע who was the teacher of ר''ע

תוספות offers a new גירסא and interpretation:

לכך נראה לרבינו תם דגרסינן ^{12} כיון שפירש טליתו עליה דברי רבי אליעזר - Therefore it appears to the ר"ת (a third interpretation) that we are גורס, 'once he

_

⁸ See 'Thinking it over' # 1.

⁹ The word פעולה here means function; the letters that make the word functional. The letters of 'a garment' לשון are בגד, so even when it takes the form of 'his garment' בבגדו we do not interpose other letters for vocalization within the root letters. Therefore there is no proof that בבגדו means betrayal, since it has no "ו"ד, because a "ו"ד has no place in מהרש"א. See מהרש"א for an alternate explanation.

 $^{^{10}}$ In this פירש our 'סיר agrees with רש"י regarding the גירסא, however he disagrees with רש"י regarding the inference of מבגדו that בבגדו means betrayal (where רש"י explains the inference that otherwise it should be spelled בבגדו; however, תוספות offers an alternate inference).

¹¹ See 'Thinking it over' # 2.

ר"ת רפעיביses the views of ר"א ור"ע. However he agrees (with רש"י that ר"א maintains יש אם למסורת and ר"ע maintains יש אם למקרא.

was פירש טליתו עליה he cannot resell her, these are the words of ר"א -

ורבי עקיבא אומר כיון שבגד בה -

And "" says, once he betrayed her he cannot resell her.

רהכי פירושו רבי אליעזר סבר יש אם למסורת ומסורת הוי לשון בגד דהיינו פריסת טלית - And this is the explanation; ר"א maintains יש אם למסורת, and the מסורת is that is an expression of a garment, which means בבגדו הייא .פריסת טלית

- מדלא כתיב בבוגדו בוי"ו¹³ או בביגדו¹⁴ ביו"ד

Since it is not written ול"ו or בביגדו with a כביגדו with a יו"ד, which would have been the appropriate way to spell it if it meant בגידה, in order to avoid confusing it with 'a garment'.

תוספות responds to an anticipated difficulty:

- אף על גב דבשמעו לא כתב בוי"ו¹⁵ היינו משום דליכא למיטעי t is not written with a וי"ו, nevertheless there is no difficulty, that is because there is no room for a mistake there.

ורבי עקיבא סבר יש אם למקרא היינו לשון בגידה - which means that ברי הרוכה) is an

And ר"ע maintains יש אם למקרא, which means that בבגדו is an expression of betrayal -

דאי לשון בגד הוי ליה למימר בבגדו דמבגד יאמר בגדו כמו מנגד נגדו ומחלב חלבו "דאי לשון בגד הוי ליה למימר בבגדו דמבגד יאמר בגדו כמו מנגד נגדו (השניה] בבגדו for if it were an expression of a garment, it should be read בבגדו (סגולה), just (סגולה) בגדו (שניה) בגדו (שניה) שניה) שני שני לבגדו (סגולה) שני שני מנולה) שני שני מגולה) שני שני מנולה) שני שני מנולה) שני שני מנולה) שני שני מנולה) בגדו און סגולה) בגדו שני מנולה) בגדו און מנולה) בגדו און מנולה) בגדו שני מנולה) בגדו און מנולה) בגדו און מנולה) בגדו שני מנולה) בגדו שני מנולה) בגדו און מנולה שני מנולה) בגדו שני מנולה) בגדו און מנולה שני מנולה שני מנולה) בגדו און מנולה שני מנולה שני

אפר מהרש"ל ומהר"ם who explain that this is not in contradiction with תוס' question previously (see the text by footnote # 8) מהרש"ל ומהר הפעולה או"ז ועוד דאין רגילות למיכתב לא יו"ד ולא וי"ו בתוך אותיות הפעולה Previously the simple meaning of בבגדו is a garment (like בגדו), however ר"א wanted to infer that it is not a garment (but rather betrayal) since it is not spelled בביגדו (with a די"), המשול מארש (פרש"י מארש פרש") that it is no inference since it is not usual to insert a יו"ד של מקרא באותיות הפעולה בגדו However here where הפשוטו של מקרא הפעולה (with is של מקרא בגדו הפעולה ול מש"מ הוכה (שש"מ since it is not usual to insert a פשוטו של מקרא הפעולה (which is פשטו של מקרא הורה אונה של מש"מ naintains that פשש"מ i.e. betrayal; the מהרש"א would have spelled it differently. See

¹⁴ The מהרש"ל amends this to read בבגודו (instead of בביגדו). [He would seemingly also omit the 'ביו"ל.]

¹⁵ Why did we just state that if בגידה meant בגידה, there should have been a וי"ו, we see that the תורה writes (השי"ן, without a בשמעו). (See footnote # 6.)

¹⁶ Whichever way you write בשמעו it will only mean hearing; however here depending how it is written, בבגדו can mean a garment or betrayal, therefore if the תורה meant betrayal it should have been more precise (especially since the word בפשש"מ means a garment).

We cite here the words of the רמב"ן, who states; (או) אני לעשות לי רב בזה, וצריך אני, וצריך אני, וצריך אני לעשות לי רב בזה, וערה אנינו, וצריך אני לעשות לי רב בזה, עמרום, עכ"ל.

it בגדו הרוקה), it must mean betrayal.

תוספות responds to an anticipated difficulty:

ואף על גב דקרינן ותתפשהו בבגדו ולא בבגדו התם ליכא למיטעי ^{18} . And even though we read ותתפשהו (with a ב' and not בגדו (with a סגולה), that is not a difficulty, since there can be no mistake there that it does not mean a garment, however here where it can also mean betrayal the reading should be more precise.

תוספות offers a fourth explanation (which follows the first [s'"גירסא (גירסא):

ויש מפרשים בהאי דכתיב ^{9} אשר לא יעדה וקרינן לו בוי"ו - And others explain that the dispute whether למסורת or יש אם למקרא is regarding this which is written, 'אשר לא (with an אל"ף, but it is read וי"ו (שנ"ו but it is not regarding) -

רבי עקיבא סבר יש אם למקרא דהיינו לו בוי"ו -

ר"ע maintains יש אם למקרא for it is read לי with a וי"ו (which means he was מייעד her for himself) -

והשתא מגלה על בבגדו שהוא לשון בגד פריסת טלית -

So now the לו reveals that בגדו is an expression of פריסת טלית, for he was מייעד her - רבי אליעזר סבר יש אם למסורת וכתיב לא באל"ף והשתא מגלה על בבגדו שהוא לשון בגידה:
However אל"ף maintains יש אם למסורת and it is written אל"ף (which means he was not אל"ף her), so now the אל reveals that בגדו is an expression of betrayal (for since he was not מייעד her, it cannot mean לפרס טליתו עליה.

Summary

All agree that ר"ע maintains יש אם למקרא מחר מוחל היש אם maintains יש אם למסורת מחל אין maintains אין אין מוכרה לשפחות אחר אחר שאס שאס אין אין אות אחר שאס שאס שאס איש שאס שאס אישות (either because בבגדו means garment or we read איש maintains איש האחר אישות (לא שפחות אחר אישות לשפחות אחר אישות סחב שבגדו שוכרה לשפחות אחר אישות שפחות ווא (because בבגדו שוכרה לשפחות אחר אישות אין מוכרה לשפחות אחר אישות שפחות מחל שפחות מוכרה לשפחות אחר שפחות שפחות מוכרה לשפחות אחר שפחות שפחות בבגדו שוכרה לשפחות אחר שפחות שפחות שפחות שפחות betrayal).

Thinking it over

1. Why does תוספות mention that it is not customary to insert a וי"ו, since that is

-

¹⁸ See footnote # 6 & 15.

¹⁹ שמות כא,ח שמות רeads, אָם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לא [לּוֹ] יְעָדָה וְהָפָּדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשׁׁל לְמָכְרָה בְּבִּגְדוֹ בָא אָשֶׁר לא [לּוֹ] יְעָדָה וְהָפָּדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשׁׁל לְמָכְרָה בְּעִינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לֹא [לּוֹ]

not contradicting the view of x"¬;²¹ it maintains his inference?!

2. תוספות interpretation that the inference of ר"א is from בבגדו (instead of בבגדו (עליה interpretation that the inference of "בבגדו (עליה (עליה 'מקרא), 22 does not seem to have any connection to יש אם למסורת).

²⁰ See footnote # 8

²¹ מוספות asks that seemingly we cannot support א"ר from the fact that it is not written בביגדו, since we do not insert a בביגדו, however we cannot refute תוספות "ו"ר, however we cannot refute בבוגדו, for we do not insert a בוגדו, for we do not insert a "ו"ו. Not inserting a יו"ד, but not inserting a יו"ד, however שיו"ד, however וי"ר, but not inserting a יו"ד, however הוספות אוויד, however וי"ר, הוספות "ר"א does not allow us to contradict "ר"א, however בואר ווי"ר, הוספות אוויד, העוספות מוספות הוספות הוספות העדרה וויד, העוספות הוספות הוספות

²² See footnote # 11.